

A Pécsi Ítéltábla a ... kamarai jogtanácsos által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a Nagy és Trócsányi Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen szerződés részleges érvénytelenségének megállapítása és 212.083.657 forint és járulékai megfizetése iránt indított perében a ... Törvényszék 2015. július 3. napján kelt ... számú ítélete ellen az alperes részéről 25. sorszám alatt, valamint a 2015. július 3. napján kelt .../26. számú kiegészítő ítélet ellen az alperes részéről 27. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság .../26. számú kiegészítő ítéletével kiegészített ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 750.000 (hétszázötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A peres felek között 2013. május hó 31. napján szám alatt jogcím-átvezetési szolgáltatás igénybevételére vonatkozó szerződés jött létre 2013. július hó 1. napja 6:00 órától 2014. július hó 1. napja 6:00 óráig terjedő hatállyal. A szerződés 3. pontja szerint a szolgáltatás díját a Get (2008. évi XL. törvény) 106.§-a szerint a felhasználó igénye alapján az engedélyes által külön díj ellenében végezhető kiegészítő szolgáltatások köréről és díjairól szóló Miniszteri Rendelet tartalmazza. Ezen rendelet hatálybalépéséig a szerződés I. számú melléklete szerinti díjak kerülnek felszámolásra. A szerződés I. számú mellékletének 1. pontja szerint a jogcím-átvezetési szolgáltatás díja 0,003 forint/MJ. A 2. pont értelmében a jogcím-átvezetési díjat annak a rendszerhasználónak kell megfizetnie, aki a földgázszállító rendszer valamely betáplálási vagy kiadási pontján, vagy az ...-n földgáz feletti rendelkezési jogot más rendszerhasználónak átad. A 3. pont szerint a földgázrendszer használati díjak megállapításáról szóló 31/2009.(VI.25.) KHEM rendelet 2.§ (1) bekezdés a) pont aa) alpont aaa-aag, aai-aam jelölése, valamint a 2.§ (1) bekezdés a) pont ac) alpont acd jelölése szerinti fizikai pontokon jogcím-átvezetéssel érintett földgázmennyiség után jelen melléklet 1. pontja szerint szolgáltatási díj 100%-át, az ...-n pedig a szolgáltatási díj 50%-át kell megfizetni az Üzemi- és Kereskedelmi Szabályzatban rögzített eljárás szerint.

Felperes az alperesnek 2013. június és 2014. június között 212.083.657 forint jogcím-átvezetési szolgáltatási díjat fizette meg.

A ... 2014. június 30. napján kelt ... számú határozatában megállapította, hogy 2013. május hó 1. napjától kezdődően nem állnak fenn az alperes, mint szállítási rendszer üzemeltető által a jogcím-átvezetési szolgáltatás díjköteles szolgáltatásként történő nyújtásának jogszabályi feltételei. Kötelezte az alperest, hogy jogcím-átvezetési szolgáltatás nyújtásáért díjat ne számítson fel a határozat jogerőre lépésétől kezdődően. Kötelezte az alperest az Üzletszabályzat jogcím-átvezetési szolgáltatás igénybevételére vonatkozó 4.9. mellékletének, valamint az Üzletszabályzat jogcím-átvezetési szolgáltatásra vonatkozó részeinek módosítására a határozat jogerőre emelkedésétől számított 2 hónapon belül.

Az alperes a határozat bírósági felülvizsgálata iránt keresetet terjesztett elő.

Felperes módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy a felek között 2013. május 31. napján létrejött jogcím-átvezetési szolgáltatás igénybevételére vonatkozó szerződésnek a szolgáltatás díját megállapító 3. pont 2. bekezdése, és az ehhez kapcsolódó I. számú melléklet érvénytelen. Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 212.083.657 forint és járulékai jogcím-átvezetési díj visszafizetésére. Hivatkozott arra, hogy a jogcím-átvezetési szolgáltatás az alapszolgáltatás része, ezért az alperes jogszabályba ütköző módon kötötte ki a szerződésben a díjat, a szerződés 3. pont 2. bekezdése, és az ehhez kapcsolódó I. számú melléklet a Ptk.200.§ (2) bekezdése alapján mint jogszabályba ütköző rendelkezés semmis. Hivatkozott arra, hogy az alperes a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény (Get) 103.§ (2.c) bekezdés, 106.§ a) pont, 104.§ (5) bekezdése megsértésével szerepeltette általános szerződési feltételeiben a jogcím-átvezetési szolgáltatás díját, és jogszabálysértő módon rendelkezett a felek között létrejött szerződésben is a szolgáltatás díjáról.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult hivatkozással arra, hogy a jogcím-átvezetési szolgáltatás választható szolgáltatás, melynek feltételeit a piaci viszonyok alapján a rendszer üzemeltetők maguk alakíthatják.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével megállapította, hogy a felek között 2013. május 31. napján létrejött jogcím-átvezetési szolgáltatás igénybevételére vonatkozó szerződésnek a szolgáltatás díját megállapító 3. pont 2. bekezdésének azon rendelkezése, hogy „ezen rendelet hatálybalépéséig jelen szerződés I. számú melléklete szerinti díjak kerülnek felszámolásra”, valamint az ehhez kapcsolódó I. számú melléklet 1-3. pontjai érvénytelenek. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 212.083.657 forintot és ezen összegnek 5.853.565 forint kamatát, ezt meghaladóan, a további késedelmi kamatigény tekintetében a keresetet elutasította, és kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.500.000 forint perköltséget. Kifejtette, hogy a perbeli időszakban hatályos 17/2013.(IV.30.) NFM rendelet a jogcím-átvezetési szolgáltatást nem határozta meg olyan szolgáltatásként, amelyet az alperes külön díj fejében nyújthatott volna, a jogcím-átvezetési szolgáltatás megnevezését, feltételeit, díját nem tartalmazta, azonban a szabályozás hiányát nem lehet úgy értelmezni, hogy az alperes maga határozhatja meg a szolgáltatás feltételeit és díját, az NFM rendelet „hallgatása” ilyen jogszabályi felhatalmazással nem jár, hanem az a következménye, hogy az alperes a jogcím-átvezetési szolgáltatásért a perbeli időszakban díjat nem számolhat fel, ezért az alperes azzal, hogy egyoldalúan, önhatalmúlag vezette be a jogcím-átvezetési szolgáltatás díját, jogszabálysértő módon járt el, a díjkövetelés kikötése ellentétes a Get 103.§ (2) bekezdés c) pontjával, 106.§ a) ponttal, 17/2013.(IV.30.) NFM rendeletben foglaltakkal, a felek szerződésének a díjra vonatkozó része jogszabályba ütközik, illetve jogszabály megkerülésével kötötték a szerződést, ezért a Ptk.200.§ (1) bekezdése szerint semmis. Utalt arra, hogy az ÁSZF 13.3. pontja alapján a részleges érvénytelenség a szerződés többi rendelkezését nem érinti. Alaptalannak találta az alperes azon hivatkozását, hogy díjfizetés hiányában ellenszolgáltatás nélkül

maradó szolgáltatás esete állna fenn, az alperes helyzetére az 1/2010.(VI.28.) PK vélemény szerint a jogalap nélküli birtoklás szabályait megfelelően kell alkalmazni, lehetőség van az eredeti állapot helyreállítására, ezért az alperes köteles a jogcím-átvezetési szolgáltatási díjak visszafizetésére. Alaptalannak találta az alperes azon hivatkozását is, hogy a szerződést díj kikötése nélkül nem kötötték volna meg, figyelemmel arra, hogy korábban, 2012. május 30. napján az alperes azonos tartalmú szerződést díjfizetési kötelezettség nélkül kötött a felperessel. Kifejtette, hogy a perbeli esetben a Ptk.301/A.§ (2) bekezdése szerinti késedelmi kamat fizetésére vonatkozó szabályok nem alkalmazhatók, az 1/2010.(VI.28.) PK vélemény 9. pontja alapján egyenértéki kamat megfizetésére köteles az alperes a Ptk.237.§ (3) bekezdésére figyelemmel. A perköltségnél a felperes által lerótt illetéket vette figyelembe.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott, 26. sorszámú kiegészítő ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek további 1.500.000 forint perköltséget hivatkozással arra, hogy a felperest képviselő jogtanácsos munkadíjáról nem rendelkezett.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést. Az ítélet ellen előterjesztett fellebbezésben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és a kereset elutasítását kérte hivatkozással arra, hogy a perbeli időszakban a 17/2013.(IV.30.) NFM rendelet nem tartalmazta a jogcím-átvezetési szolgáltatást, ezért nem tartozott a Get 103.§ (2) bekezdés c) pontja és a 106.§ a) pontja alapján a hatósági árú szolgáltatások közé, tehát a jogcím-átvezetési szolgáltatást és díját a hatósági áras szolgáltatásokra vonatkozó rendelkezés nem szabályozta, a szolgáltatás választható szolgáltatás volt, díját a rendszerüzemeltető alperes maga alakíthatta ki, ezért nem jogszabálysértő a felek között létrejött szerződés díjra vonatkozó rendelkezése. Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság hatáskör hiányában döntött a jogerős hatósági határozattal jóváhagyott rendelkezés jogellenességéről, mivel a hivatal az alperes üzletszabályzatát, mely a jogcím-átvezetési szolgáltatás igénybevételére vonatkozó szerződésmintát is tartalmazza, jóváhagyta. Kiemelte, hogy a lényeges elem - szolgáltatásért járó ellenszolgáltatás - érvénytelensége az egész szerződés érvénytelenségét eredményezi, az eredeti állapot azonban nem állítható helyre, mert ha az alperesnek nem jár a díj, és azt visszafizeti, akkor a felperes részére nyújtott szolgáltatás ellenszolgáltatás nélkül marad.

Az alperes a kiegészített ítéleti rendelkezést arra hivatkozással támadta fellebbezésében, hogy a felperesnek a kereset alaptalansága folytán perköltség nem jár.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem megalapozott.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alábbiakkal kiegészíti:

A ... Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság .../42. számú ítéletével az alperes neve (jelen per alperese) által a hivatal határozatának felülvizsgálata iránt előterjesztett keresetet elutasította.

A ... Törvényszék .../5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a ... 2014. június 30. napján kelt ... számú határozatát hatályon kívül helyezte.

A Kúria .../12. számú ítéletével a ... Törvényszék .../5. számú ítéletét megváltoztatta, és a ... Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság .../42. számú ítéletét helybenhagyta.

A Kúria határozatában az alábbi megállapításokat tette:

„{27} A Get 106.§ a) pontja értelmében a miniszter rendeletben állapítja meg a rendszerüzemeltető és az egyetemleges szolgáltató által a felhasználó vagy az engedélyes igénye alapján külön díj ellenében végezhető szolgáltatások körét és díjait. A felperesnek az alperes által jóváhagyott Üzletszabályzata is hasonló rendelkezést tartalmazott (II.6.4.). Az Üzletszabályzat 4.9. melléklet 3. pontja alapján a felperes a rendelet hatálybalépéséig számolhatta fel a jogcím átvezetési szolgáltatás igénybevételére vonatkozó szerződés 1. számú melléklete szerinti díjakat. A 17/2013.(IV.16.) NFM rendelet hatálybalépése után díjat csak a rendelet alapján lehet kérni, s mivel ilyen díjat a 2013. május 1-jén hatályba lépett jogszabály nem tartalmazott, a díj nem volt felszámítható. Helyesen értelmezte az alperes a Get 106.§ a) pontját akkor, amikor azon álláspontra helyezkedett, hogy a rendszerüzemeltető ebben a minőségében csak olyan szolgáltatásokat nyújthat az engedélyes részére - annak igénye alapján - külön díj ellenében, amelyet a miniszter rendelete tartalmaz. Az ilyen szolgáltatások díjazását is a miniszteri rendelet határozza meg. A Get ezen rendelkezése annak a szabályozási célnak az elérését szolgálta, hogy a rendszerüzemeltető által az engedélyeseknek külön díj ellenében nyújtott szolgáltatása szoros, miniszteri rendeletben megjelenő közhatalmi kontroll alatt legyen, mivel így volt biztosítható az, hogy a természetes monopóliumként működő rendszerüzemeltető valóban csak az indokolt költségeket érvényesíthesse díjaiban.

{28.} A Vhr.78.§ (2) bekezdése alapján a rendszerüzemeltető által nyújtott választható szolgáltatásokat, az alkalmazandó szerződéses feltételeket és díjakat az Üzletszabályzatban kell rögzíteni. Helyesen érvelt azzal az I. rendű alperesi beavatkozó, hogy a Vhr. ezen rendelkezését a Get 106. a) pontjával, mint magasabb szintű jogszabályi rendelkezéssel együttesen kell értelmezni. A rendszerüzemeltető a Vhr.78.§ (2) bekezdése szerinti kötelezettségének teljesítése során ebben a viszonylatban csak olyan szolgáltatásokat rögzíthet - a szerződéses feltételek meghatározásával - az Üzletszabályzatában és csak olyan díjazás mellett, amelyet a Get 106.§ a) pontja szerinti miniszteri rendelet tartalmaz. A rendszerüzemeltető a Vhr.78.§ (2) bekezdése alapján csak annyiban jogosult szabad elhatározásából, miniszteri rendelet és szabály nélkül az Üzletszabályzatában szolgáltatásokat meghatározni és azokra díjat előírni, amennyiben a Get éppen hatályos rendelkezése az adott szerződő partner vonatkozásában a szolgáltatások körének és díjának meghatározását nem utalja miniszteri rendelethez.

{29} Leszögezi a Kúria, hogy a Get 106.§ a) pontja szerinti miniszteri rendelet, azaz a 17/2013.(IV.30.) NFM rendelet 2014. október 1-jétől hatályos 2.§-ában tartalmazta a jogcím átvezetési szolgáltatást. Ezen időpontot megelőzően a felperes a Get 106.§ a) pontja alapján nem nyújthatta külön díjért ezt a szolgáltatást, az alperes helyesen alapozta határozatát ezen jogszabályi rendelkezésekre. Az ezzel ellentétes jogerős ítéletbeli okfejtés téves. Ebből levezetve megalapozatlan a jogerős ítéletnek azon megállapítása is, hogy amennyiben a rendszerüzemeltető nem szedhetne díjat a jogcím-átvezetési szolgáltatás nyújtásáért a miniszteri rendelet adott rendelkezésének hatályba lépéséig, akkor a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás közötti egyensúly felbomlana. Ezzel ellentétben mindaddig, amíg egy szolgáltatás a Get 106.§ a) pontja szerint külön díj ellenében nyújthatóvá nem válik, addig annak ellenszolgáltatását a rendszerhasználati díj képezi. Ha a miniszteri rendelet alapján külön díj ellenében nyújthatóvá válik, annak költségei onnantól a rendszerhasználati díj meghatározása során nem vehetők figyelembe, így annak ellenszolgáltatása a miniszteri rendeletben meghatározott külön díj lesz. Ez az értelmezés áll összhangban a Get 106.§ a) pontja rendelkezésével.

{30} Hangsúlyozza azt is a Kúria, hogy az Üzletszabályzat alapján a jogcím átvezetési szolgáltatásért a felperes a miniszteri rendelet hatálybalépéséig szedhetett díjat. A rendelet hatálybalépése, azaz 2013. május 1. után ezt a díjat nem lehetett szedni az Üzletszabályzatra

hivatkozással. Díj alkalmazására ezek után csak a miniszteri rendelet alapján volt mód, és mivel a rendelet csak 2014. október 1-jétől határozta meg a szolgáltatási díjat, 2013. május 1. és 2014. október 1. között nem volt jogszerű módja a jogcím-átvezetési szolgáltatásért való díj szedésének."

Az így kiegészített tényállásra figyelemmel helyes érdemben az elsőfokú bíróság jogcím-átvezetési szolgáltatási szerződés részleges érvénytelenségét megállapító, és az alperest a felperes által e jogcímen megfizettet díj és kamatai visszafizetésére kötelező részítéleti rendelkezése, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta. Mellőzi a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság részítélete indokolásából a jogszabályba ütközés tekintetében kifejtett jogi indokolást, és a szerződéses rendelkezés érvénytelenségének megállapítását az alábbiak szerint indokolja.

Felperes keresetét a régi Ptk.200.§ (2) bekezdésére alapította, hivatkozása szerint a jogcím-átvezetési szolgáltatás díjának kikötése jogszabályba ütközött. A szerződéskötési szabadság régi Ptk.200.§ (1) bekezdésében rögzített elvéből eredően a felek általában szabadon dönthetnek a szerződéseik megkötéséről és azok tartalmáról. Ennek megfelelően a régi Ptk. kötelmi jogra vonatkozó rendelkezései általában szerződést pótló, diszpozitív jellegű szabályozást tartalmaznak. A szerződéskötési szabadságnak azonban vannak bizonyos korlátai, és az egyik ilyen korlátozást jelentik a régi Ptk.200.§ (2) bekezdésében foglaltak, amely szerint nem áll fenn a szerződéskötési szabadság akkor, ha jogszabály tiltja az eltérést valamely rendelkezéstől (BH2012. 241., BH2012. 220.).

A Get 109.§-a értelmében (a felek szerződésének időpontjára tekintettel 2013. május 10-június 28. napja közötti hatályos szöveg) a 103.-108.§-ban foglalt rendelkezések megsértése esetén a hivatal

a) megtiltja a jogszabályt sértő díj, illetve ár alkalmazását, és egyidejűleg kötelezi az engedélyest a jogszerű ellenérték alkalmazására, valamint

b) kötelezi az engedélyest a 103.-108.§-ban foglalt rendelkezések megsértésével elért többlet bevétel jegybanki alapkamat tárgyévi éves átlagával növelt összegének a sérelmet szenvedett fél részére történő visszatérítésére, ha pedig ennek személye nem állapítható meg, az engedélyes által ellátott valamennyi felhasználó, felhasználó hiányában az engedéllyessel jogviszonyban álló rendszerhasználók részére történő visszatérítésére, és

c) bírságot szabhat ki.

A perbeli esetben az idézett jogszabályi rendelkezések értelmében annak a kérdésnek az eldöntése, hogy a jogcím-átvezetési szolgáltatásért díj kikötése jogszabálysértő-e, a Get 109.§-a alapján a ... hatáskörébe tartozott - ahogy ezt aÍtélet tábla .../4. számú, a per tárgyalását felfüggesztő végzésében is kifejtette -, a jogszabálysértés tényét a Hivatal állapíthatja meg.

A kiegészített tényállás szerint ... 2014. június 30. napján kelt számú határozatában megállapította, hogy 2013. május 1. napjától kezdődően nem állnak fenn az alperes, mint szállítási rendszer üzemeltető által a jogcím-átvezetési szolgáltatás díjköteles szolgáltatásként történő nyújtásának jogszabályi feltételei. Kötelezte az alperest, hogy jogcím-átvezetési szolgáltatás nyújtásáért díjat ne számítson fel a határozat jogerőre lépésétől kezdődően. Kötelezte az alperest az Üzletszabályzat jogcím-átvezetési szolgáltatás igénybevételére vonatkozó 4.9. mellékletének, valamint az Üzletszabályzat jogcím-átvezetési szolgáltatásra vonatkozó részeinek módosítására a határozat jogerőre emelkedésétől számított 2 hónapon belül. A határozat felülvizsgálata iránti közigazgatási eljárás - a felülvizsgálati eljárásra is kiterjedően - lezárult. A Kúria a felülvizsgálati határozatában - a kiegészített tényállásban idézettek szerint - hangsúlyozta, hogy a 17/2013.(IV.16.) NFM rendelet hatálybalépése után díjat csak a rendelet alapján lehet kérni, s mivel ilyen díjat a

2013. május 1-jén hatályba lépett jogszabály nem tartalmazott, a díj nem volt felszámítható, az Üzletszabályzat alapján a jogcím-átvezetési szolgáltatásért a jelen per alperese a miniszteri rendelet hatálybalépéséig szedhetett díjat, a rendelet hatálybalépése, azaz 2013. május 1. után ezt a díjat nem lehetett szedni az Üzletszabályzatra hivatkozással. Díj alkalmazására ezek után csak a miniszteri rendelet alapján volt mód, és mivel a rendelet csak 2014. október 1-jétől határozta meg a szolgáltatási díjat, 2013. május 1. és 2014. október 1. között nem volt jogszerű módja a jogcím-átvezetési szolgáltatásért való díj szedésének.

A fentiekből tehát az következik, hogy a ... a Get 109.§ a) pontja alapján a jogcím átvezetési szolgáltatásra vonatkozó díj kikötését - jogerősen - jogszabálysértőnek találta, és annak alkalmazását megtiltotta.

A továbbiakban abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a díjkikötés jogszabályba ütközése megalapozza-e a felek közti polgári jogi szerződés érvénytelenségét is.

A régi Ptk.200.§ (2) bekezdése értelmében semmis az a szerződés, amely jogszabályba ütközik, vagy amelyet jogszabály megkerülésével kötöttek, kivéve, ha ahhoz a jogszabály más jogkövetkezményt fűz. A szerződés semmisségét nem csak a polgári jogi norma megsértése alapozza meg, hanem más jogági norma megsértése is. Amennyiben a szerződés a polgári jogi jogviszonyokat szabályozó más jogági jogszabály olyan kötelező rendelkezésébe ütközik, amely lényegi módon szabályozza a jogviszony létrejöttével kapcsolatos eljárást, a képviseleti jogosultságot, a szerződés tartalmát, tárgyát vagy egyéb más lényeges körülményeket, akkor a régi Ptk.200.§ (2) bekezdése alapján a szerződés semmissége állapítható meg még akkor is, ha maga a jogszabály ezt a szankciót kifejezetten meg fűzte a megsértéséhez (EBH2004. 1117., BH2012. 220., Kúria .../12. szám).

A földgázellátás szerződéses viszonyai a földgáz versenypiac kialakítása, az energiahatékonyság és az energiatakarékosság elvének a fenntartható fejlődés érdekében történő érvényesítése, a felhasználók biztonságos, zavartalan, megfelelő minőségű és átlátható költségszerkezetű földgázellátása, a magyar gázpiacnak az európai közösség egységesülő gázenergia piacaiba történő integrációja, és mindezek megvalósítását biztosító objektív, átlátható és az egyenlő bánásmód követelményének megfelelő szabályozás (Get. preambulumba) szempontjainak figyelembevételével részletesen szabályozottak. A Get. lényegi módon szabályozza a jogviszony létrejöttével kapcsolatos eljárást, a szerződés tartalmát, tárgyát, és azt, hogy mely szolgáltatásért lehet, és milyen mértékű díjat felszámítani. Ez a szabályozás a gázpiaci szereplőkre kötelező, eltérést nem engedő, a polgári jogi szerződések tartalmára is irányadó szabályozás, melytől való eltérés tiltott szerződési tartalomnak minősül. A perbeli esetben - ahogy azt a Kúria ítélete is rögzíti - a jogcím-átvezetési szolgáltatásért külön díj nem volt felszámítható, az alperes e szolgáltatásért külön díjat nem szedhetett, a díj kikötésére vonatkozó szerződéses rendelkezése ezért jogszabályba ütköző, és a Ptk. 200.§ (2) bekezdése szerint.

A fenti indokkal helyes az elsőfokú bíróság szerződés érvénytelenségét megállapító ítéleti rendelkezése.

Az érvénytelenség jogkövetkezményei és annak indokai tekintetében a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal egyetért. Utal azonban arra, hogy nincs jelentősége az érvénytelenség jogkövetkezményének levonása során - mivel a maga a díjkikötés ütközik jogszabályba -, hogy a teljes szerződés, azaz a szolgáltatás nyújtására vonatkozó szerződéses rendelkezés is, vagy csak a díjkikötésre vonatkozó rendelkezés érvénytelen, mivel a teljes érvénytelenség esetén, az eredeti

állapot helyreállíthatóságának hiányában - mivel az alperes szerint a felperes a kapott szolgáltatást, a jogcím-átvezetést nem tudja visszaszolgáltatni - alkalmazható hatályossá nyilvánítás sem eredményezné azt, hogy alperes a díjat megtarthatja. A jogcím-átvezetési szolgáltatást jogszabály rendelkezése nem tiltja, az alperes ezt a szolgáltatást a perrel érintett időszakot megelőzően is nyújtotta díjkikötés nélkül. A kereskedelmi ügyletek eredményes átvezetésének hiányában a földgázpiac nem működhet, ezért a felperesnek, mint kereskedőnek a jogcím-átvezetési szolgáltatást igénybe kellett vennie, az alperesnek pedig mivel a 4.§ (2) bekezdés f) pontja szerint a rendszerüzemeltetők informatikai rendszerével történő adatcserére alkalmas, a kereskedelmi platformmal vagy az egyensúlyoz platformmal, valamint a szervezet földgázpiaci engedélyes adatforgalmi és informatikai rendszerével való együttműködésre alkalmas informatikai platformmal rendelkeznie kellett, ezt a szolgáltatást biztosítania kellett. A kereset tárgyát képező időszakban viszont - a Kúria ítéletéből következően - csak az alapszolgáltatás részeként nyújthatta ezt a szolgáltatást, és annak ellenszolgáltatását a rendszerhasználati díj képezte, a jogcím-átvezetési szolgáltatásért tehát díjat a szerződés hatályossá nyilvánítása esetén sem igényelhetne.

A közigazgatási per jogerős befejezését követően folytatott másodfokú eljárás során az alperes a per tárgyalásának felfüggesztését kérte a jogerős ítélettel szemben előterjesztett alkotmányjogi panasz elbírálásáig, ezt a kérelmet azonban a másodfokú bíróság alaptalannak találta. A Pp.152.§ (2) bekezdése szerint a per tárgyalásának felfüggesztését olyan folyamatban lévő polgári per, vagy a bíróság hatáskörébe tartozó más polgári eljárás alapozza meg, melynek tárgya a per érdemére kiható előzetes kérdés. Az alkotmányjogi panasz alapján az Alkotmánybíróság által folytatott eljárás nem polgári per, és nem a bíróság hatáskörébe tartozó más polgári eljárás, az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadásáról a 2011. évi CLI. törvény 29.§-a szerint még nem is döntött a perbeli esetben, nincs tehát jelenleg olyan eljárás folyamatban, amelynek tárgya a jelen per jogalapjának párhuzamos vizsgálata. Az alkotmányjogi panasz nem a jogerős ítélet felülbírálatára irányuló eljárás, az Alkotmánybíróság nem a jogcím-átvezetési szolgáltatás jogalapját, hanem a 2011. évi CLI. törvény 28.§ (2) bekezdése alapján a bírói döntés alkotmányosságát vizsgálhatja. Amennyiben az alkotmányjogi panasz folytán a közigazgatási ügyben hozott döntés megsemmisítésre kerül, a megismételt eljárás során hozott új határozat alapján az alperes a jelen eljárásban hozott jogerős ítélettel szemben a Pp.260.§ (1) bekezdés a) pontja alapján perújítási kérelmet terjeszthet elő.

Az érdemi döntés elleni fellebbezés alaptalansága folytán alaptalan volt az alperes fellebbezési támadása a kiegészített, perköltségről rendelkező ítéleti döntés ellen is.

Az alperes fellebbezése eredménytelen volt, ezért a másodfokú bíróság a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperes másodfokú perköltsége megfizetésére, melynek mértékét a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) bekezdése alapján állapította meg.

Pécs, 2018. május 16.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. előadó bíró, Dr. Berki Csilla s.k. bíró